

Recensie 'Toen geloof nog heel gewoon was'

Company of preachers

In de cursus 'Existentieel preken' delen we het nogal eens: het verlangen om de stem van God als daadwerkelijk levend te ervaren om zo overtuigd van de Levende te kunnen geloven en getuigen. Hoe vaak horen wij nu daadwerkelijk Gods leidende stem? Het Woord wordt al gauw instrument, gereedschap om ons domineeswerk te doen. Waar wordt het me zó eigen dat het me in beweging zet – van binnenuit naar onverwachte grenzen en getuigenissen? Het is verleidelijk te denken dat het een modern vraagstuk is. Alsof men vroeger Gods stem overal en altijd hoorde. En alsof dat het gewone christelijke leven is, dat nu welhaast onmogelijk wordt door alles wat we weten en kunnen. Zo'n gedachte doet zowel het verleden als het heden onrecht. Ook vroeger moest twijfel en stilte door Gods eigen stem worden overwonnen. En ook vandaag is een radicaal vertrouwen mogelijk. Paul Visser brengt dat sterk naar voren in zijn meditatieve boekje over Abraham. Telkens blijkt dat Abraham niet zo anders was dan wij. Niet voor niets blijkt het een 'oerverhaal', dat ons allen raakt. Visser weet het thuis te brengen met actuele en relevante uitwerkingen. Ook mensen van nu kunnen en mogen 'gewoon' geloven. Het viel me daarbij op dat het niet therapeutisch wordt. Nergens wordt het 'gemakkelijk'. Visser bemoedigt, maar niet zonder ook te prikkelen en uit te dagen. Ook zó vertaalt hij de 'Abraham-ervaring' naar onze wereld. Mooi dat hij daarbij een zorgvuldige woordkeus hanteert. De alliteraties en woordcombinaties versterken de meenemende beweging, met name ook in de gebeden waarmee elke overdenking afsluit. Zo neemt een oeroude stem ons bij de hand, op weg naar een land dat wordt beloofd maar (nog) niet gezien. Een 'company of believers' die ook preachers nodig hebben.

Bert-Jan Mouw

Aalburg